

MAGICKÉ LISTY

ČASOPIS ZŠ s RVJ MAGIC HILL v ŘÍČANECH

www.magic-hill.cz

škola MAGIC HILL

PŘÍBĚH, KTERÝ PÍŠEME SPOLU

OBSAH:

proLog	Úvodník	str. 2
Kapitola I.	Magický kopec	str. 3
Kapitola II.	Čas plyne	str. 5
Kapitola III.	Cesta je cíl	str. 9
Kapitola IV.	Na cestách	str. 11
Kapitola V.	Myslíme srdcem	str. 13
Kapitola VI.	Individualita	str. 15
Kapitola VII.	Na naší farmě	str. 19
Kapitola VIII.	Naše velké výzvy	str. 21
Kapitola IX.	Naše knihy	str. 23
epiLog	Doslov	str. 25

PROLOG

Náš Úvodník

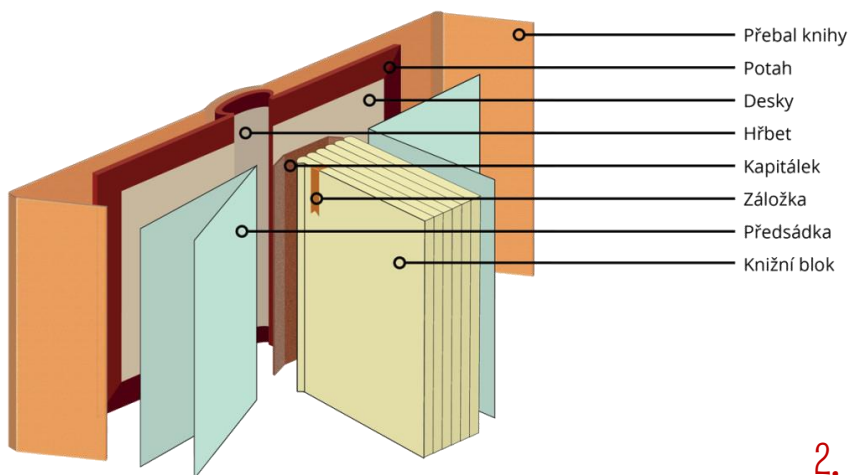
Kniha – určitě jste jich v životě přečetli mnoho a určitě mnoho ještě ve svém životě objevíte a přečtete. Čtení je totiž základem poznání, bez čtení neporozumíme světu okolo. Čtením se dozvídáme nové informace, čerpáme inspiraci, nápady i potěšení z příběhů. Čtením rozvíjíme fantazii, kultivujeme svůj jazyk, se čteným příběhem můžeme navštívit jiné kraje, historické události, prožívat radost i strach, pobavit se, ale třeba i rozplakat.

Když mluvíme o knihách, většinou nejprve hovoříme o autorovi, o tom, kdo knihu napsal. Co o něm víme? Byl slavný, kdy a kde žil, napsal i jiné stejně zajímavé knihy? Hlavně ale přemýšlíme o příběhu, tedy o čem kniha je. Každá by totiž měla vyprávět nějaký příběh a podle něj si i knihu vybíráme. Jistě, jsou i knihy odborné jako například učebnice, i ty mají svou důležitou roli, knihy s příběhem ale čteme nejraději. Jsou-li psané prózou, hovoříme o beletrii.

Zamysleli jste se ale už někdy nad tím, jak taková kniha vypadá? Jak je vyrobena, jaké má části, jsou třeba některé společné, najdeme je ve všech knihách? Dnešní vydání *Magických listů* jsme věnovali knihám a čtenářství, i samotný časopis tak trochu jako kniha vypadá. Už titulní stránka je vyvedena tak, aby lákala k přečtení. U knihy má tuto funkci přebal knihy nebo obálka. Je výtvarně pojatá a obsahuje název knihy a jméno autora. Následují další důležité části a informace. Říkáme jim tiráž, kde je kromě údajů o autorovi, vydavatelství, roku vydání zpravidla i poděkování spisovatele. Další součástí je obsah kapitol s číslovanými stránkami. Může se objevit Prolog – úvodní slovo, předznamenání příběhu a na konci pak Epilog, tedy opak Prologu, něco jako dovysvětlení děje, jeho kontext, nebo i pokračování příběhu v dalších letech. Kniha samotná je pak rozdělena do kapitol, obdobně jako naše vydání časopisu, ty oddělují dějové linie, posunují nás v příběhu a stejně tak je tomu i u dnešního vydání *Magických listů*, také v něm najdete různé kapitoly. Důležitou složkou, která knihu dotváří, je pak výtvarné pojetí a u knih pro mladší čtenáře i mnoho ilustrací. I v dnešním vydání *Magických listů* je najdete.

Přeji vám čtenářům, abyste se při čtení dnešního vydání *Magických listů* posunovali v příběhu, který v naší škole společně píšeme, s radostí a došli na konci naplnění svého očekávání.

Hezké čtení a prázdniny, přeje **MARTINA OLIVOVÁ**

KAPITOLA I.

MAGICKÝ KOPEC

Příběh o Magic Hill

Tom, Štěpán, Dáda, 3.B

Byly tři kamarádky a ty se jmenovaly – Dita, Martina a Katka. A ty se rozhodly postavit školku a školu. Ale byl v tom háček. Nevěděly, jak ji pojmenovat. Pak je napadlo ji pojmenovat Magic Hill, v překladu Kouzelný kopec.

Asi o 9 let později tam začali chodit jejich mladší synové. Chodili tam celou školku a pak přešli do školy.

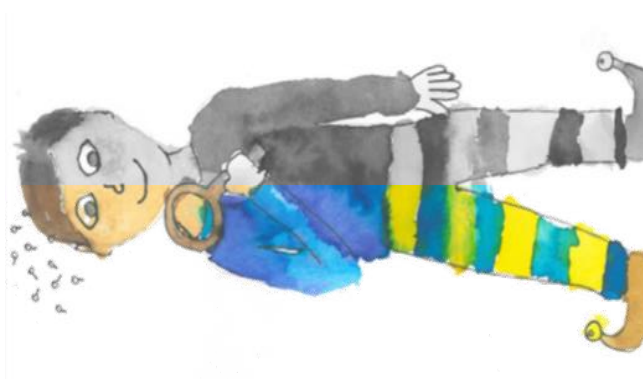
Pak ale děti přibývalo. Takže Martinu, Katku a Ditu napadlo postavit větší školu.

Takže koupily pozemek vedle Fialky a začala se stavět nová škola. Stavba netrvala dlouho. Až se dostavěla, byl otevírací ceremoniál. Venku na zahradě bylo občerstvení, pak ale začalo hodně pršet, a proto se občerstvení i lidé museli přesunout dovnitř. První akce v nové škole byl Vánoční jarmark. Pak byly vánoční prázdniny a nový rok. A tak to chodí v Magic Hill rok za rokem a všichni si to tu užíváme...

Může být Kopec KOUZELNÝ?

Jak vznikla škola Magic Hill

Byla jedna holka Martina a ta šla na kopec a tam viděla duhu a na konci té duhy našla plán, jak postavit školu.

A protože jí ten kopec připadal magický a chtěla, aby se tam učila angličtina, a proto tu školu pojmenovala Magic Hill. A tak vznikla škola Magic Hill.

Kristýna, Ád'a, Veru, 2. A

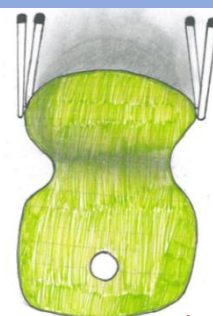
Why is Magic Hill so magical?

Karolína, Mariana, 4.A

Why is Magic Hill so beautiful?

Why is Magic Hill so magical?

Because all the teachers know that on Magic Hill all the Magic creatures grow.

KAPITOLA II.

Čas PLYNE

Magic Hill

Karolína, 4. A

Když se řekne „Magic Hill“, tak si lidé řeknou Magický kopec, ale já si myslím, že je to nádherná a kouzelná škola. To je důvod pro to, abychom se o ní starali s úsměvem a láskou nebo bychom to kouzlo mohli ztratit.

Učitelé a učitelky v naší škole jsou milí a naučí nás všechno potřebné.

Já jsem teď ve 4. třídě a mám paní učitelku Aničku, která je ta nejlepší učitelka na světě!

Je tu obří zahrada! Najdete tam:

trampolínu, basketbalový koš, klouzačku a houpačku, pískoviště tunelovou prolézačku.

Máme tu i téma na každý měsíc.

Naše škola Magic Hill je nejlepší, nemyslíte?

Běžím, volám na děti:

„Hola, hola všichni pojďte sem. Pobězte se mnou i s tou úžasnou školou Magic Hill. Jsem rád, že je tady úžasná škola Magic Hill!“

Tomík,

Naše

Malá

.zamyšlení

HODiNY

Nela, 8. třída

Tak už si ve škole Magic Hill ve stejném patře a ve stejné třídě visíme třetím rokem. Když do třídy poprvé vstoupili žáci, byly to takové rozlítané a poměrně zlobivé děti, ale dnes už je to kompaktní, snaživá třída. Hodinu co hodinu trávíme s nimi, a to tento rok jsou už osmáci!

My jsme se toho za tu dobu už také hodně dozvěděly. Třeba už víme, kdo to byl Kryštof Kolumbus, co to je robot, a kdo ho vymyslel, co všechno znamená slovo „překážky“ a mnohem více... Už poznáme, když přijde do třídy oblíbený učitel nebo učitel, který by rád oblíbený byl. Občas sem dorazí i učitel nebo učitelka, která nemá zrovna „svůj den“. Ostatně jako každý, nám když docházejí baterky, také s námi není řeč.... (moc nám to netiká)!

Pořád cítíme, jak nás někdo očima popostrkává k rychlejšímu běhu. Jen co dorazí do třídy, už by chtěli zase domů. Oni osmáci vůbec nechápou, že my rychleji tikat neumíme.

Občas se stane, že nás naopak očima prosí o pomalejší tempo. To už poznáme, že se něco děje. To „něco“ je, když třída píše test. Snaží se nás očima zbrzdit. Prostě, když se na nás žáci podívají, vidíme zděšené obličeje, kterým se nelíbí, že tikáme moc rychle nebo naopak, že tikáme moc pomalu. Tomu říkáme nevďek.

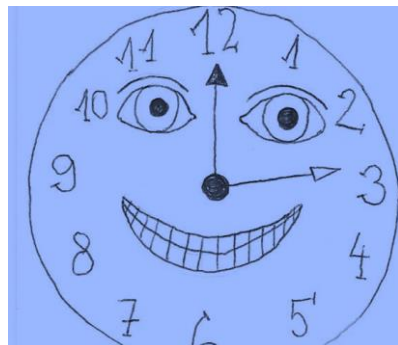
Když se nad tím zamyslíme, máme v podstatě štěstí. Sice občas je to na „prasknutí ciferníku“, a to když osmáci řadí. I když máme ručičky, uši si zacpat neumíme. Ale na druhou stranu se máme dobře. Je tu teplo, sucho, a když nám dochází baterky, vždy nám je někdo vymění. Zato chudák náš bratranec. Ten stojí na ulici – říkají mu „pouliční hodiny“. Sice má jednu dlouhou nohu, ale k čemu mu je? Když prší, sněží nebo je v létě obrovské vedro, nikam nemůže. A to nemluvím o tom, že mi vyprávěl, že na něj sedá různá havěť. Třeba ptáci. Letí kolem, chtějí si odpočinout, sednou si na něj, a jak se mu odvděčí?

Utrousí na něj, jak to slušně napsat... vše, co snědli. Tomu se snad nedá ani věřit. To když my máme smůlu, tak na nás sedne maximálně moucha, která toho moc nesní.

Když všichni odejdou domů, paní uklízečka uklidí vše, co po těch žácích zbylo, a nastane úplné ticho, přemýšlíme, co bude dál. Jsme tu s touto třídou od úplného začátku. Byly jsme u všech jejích proher i výher. U vytváření nových přátelství i ukončování těch starých. U příchodů i odchodů učitelů. U oslav narozenin i jen každodenních radostí a starostí. Uvědomujeme si, že tohle jednou skončí. Tato třída bude už připravená na další cestu. I když nám po nich bude smutno, musí to tak být.

Čas je neúprosný
a měří všem stejně.

Ale my tu
zůstaneme
odměřovat čas
dalším žákům
a dívat se, jak nás
popohání svým
pohledem...

Mým nejbližším i vzdáleným

NATY, 7.

Ať vidíme se každý den,
nebo jen jednou za pár týdnů,
ať potkávám vás obratem,
nebo se kolem vás jen mihnu.

Všem prodavačkám v trafice,
všem ženám, mužům v ulicích,
jednu věc chci vám říct nejvíce.
Co dlouho mi v hrdle tlačí.

Možná už neznáte mou tvář,
a možná ne já vaši,
ale pro to usmát se,
to snad docela stačí.

A když nemám drobný,
tak se prosím nezlobte,
papírovky jsou neškodný,
jen v pokladně zalovte.

Prodavačko z Fialky,
já vím, že mě nemáš ráda,
ale to jak mluvíš s Ady,
leze mi na záda.

rozvíjíme Fantazii

Ve škole Magic Hill se před dávnými lety zabydlel skřítek Napovídáček. Moc se mu tam líbí, a proto tam žije dodnes. Moc ho baví, když dětem může napovídat a tak ho napadla moc dobročinná věc. Vždy, když děti píšou nějaký test nebo písemku, nemůže odolat napovídat. Vyleze na lavici a zmenší se tak, aby ho viděl jen žák, na jehož lavici právě stojí. Kouká se, jak se snaží či nesnaží. Když vidí, že soustředěně přemýšlí, ale přesto neví odpověď, skřítek mu pošeptá správnou odpověď.

7.

Skřítek Napovídáček

Daniela, 6. třída

Avšak, když ho děti volají, hledají a vůbec se nesnaží, skřítek Napovídáček se jako vždy objeví, ale napoví jim špatně. Mrzí ho, když se děti nesnaží.

Skřítek se jmenuje Napovídáček, protože má rád, když dětem napovídá. Jeho postava dosahuje dvaceti centimetrů, ale když se zmenší, měří dva centimetry. Na hlavě nosí čepičku, která je na konci špičatá. Zpod čepičky mu vykukují hnědé, krátké vlasy, o které si pečuje každý den.

Kouká na nás křišťálově modrýma očima. Jeho nos mu bohužel moc nenarostl, tak je velmi malý, ale skřítek Napovídáček si z toho nic nedělá. Tělo mu zakrývá bílá košile a černé sako. Musím uznat, že je to opravdový fešák. Obléká se do červených kalhot, které má ze všech nejraději. Nosí černé boty.

Skřítek je veselý a snaží se být na všechny hodný. Moc často se nerozzlobí, protože je velmi trpělivý. Je moc rád, že má tak krásný domov, a že žije v přátelské atmosféře.

ROBOT VS. ČLOVĚK

Lukáš, 7. třída

Robot versus
člověk je velmi
aktuální téma.

Od počátku
civilizace jsou lidé
velmi vynalézaví.

V historii vznikl
obrovský počet
vynálezů.
Například
pravěcí lidé
vynalezli primitivní
nástroje
z kamene.

Období humanismu doslova
odstartovalo explozi nových
vynálezů a nápadů. V této
době Leonardo Da Vinci,
nadaný v mnoha různých
oborech, předvídal a navrhl
principy mnoha
technických vynálezů.
Leonardo da Vinci zásadně
ovlivnil robotický průmysl,
právě on vynalezl prvního
robotu v historii. Robot uměl
hýbat končetinami, sednout
si a obejmout. Mechanismus
fungoval na bázi ozubených
koleček a převodovek.

V roce 1920 Karel
Čapek vymyslel termín
„robot“, který použil ve své
divadelní hře R.U.R.

Zmínil jsem něco málo
z historie, ale teď se přesunu
do současnosti. Dnešní doba
je velmi zrychlená. Tak
například, před 30 lety
počítače byly velké jako
celá budova. Počítače se
přehřívaly, spotřebovávaly
velké množství elektřiny a
nebyly výkonné, jak
můžeme vidět dnes.
V současnosti chytré mobilní
telefony dosahují
mnohonásobně větších
výkonů a zároveň jsou
mnohonásobně menší.

A v robotickém
průmyslu je vývoj ještě
rychlejší. Dnes výroba
produktů probíhá hlavně
prostřednictvím
automatizovaných robotů.

Vývoj robotů do
budoucnosti bude mít ještě
větší vliv na zaměstnanost lidí,
protože postupně většina
lidské práce bude nahrazena
roboty.

Ale co je největší
hrozba pro lidstvo? Roboti
s umělou inteligencí. Tito
roboti se učí rychleji než my,
jsou přesnější a odolnější než
my lidé. Například lidé
sestavili šachového robota,
který se postupně naučil
šachy hrát tak dobře, že
porazil i nejlepšího
šachového mistra na světě.
Může nastat, že člověk
přestane být důležitý a tím
ohrožený.

Jsme na křižovatce
a lidstvo se musí rozhodnout,
jakou cestou se vydat.
Neměli bychom vytvářet a
vyvíjet něco, nad čím
můžeme ztratit kontrolu – to
nás může přerůst a my už
nebudeme schopni vývoj
ovlivnit. Proto bychom se měli
vydat cestou vývoje
automatizovaných robotů a
od vývoje umělé inteligence
ustoupit. Nedopusťme, aby
roboti mysleli! Ať je robot jen
a jen strojem!

...!!!?

KAPITOLA III.

CESTA JE CÍL

cestování

Zuzka, 8. třída

Co je největší překážkou v cestování?

Až budu starší, tak bych chtěla hodně cestovat. A proto se už teď často zamýšlím nad tím, co bude pro mě hlavní překážkou? Když o tom přemýšlím, tak jich asi bude hodně. Hlavní a první překážka pro mě bude sehnat peníze na cestu. Potom všechna možná pojištění, očkování a plánování - další překážky. Když budu chtít cestovat na delší dobu, potřebuji najít správnou partu. Podle mě by to měli být takoví lidé, se kterými si budu rozumět, a budeme se muset znát už delší dobu. Ideální by bylo, kdyby to byl někdo bezproblémový a někdo, s kým bych si velmi dobře rozuměla a byli bychom naladěni na stejnou „vlnu“. To je velká **překážka**, která je důležitá, pokud si chcete cestování užít! Co bude dál potřeba zařídit je sladit školu tak, abych moc nezameškala a čas, který budu mít, dobře využila. Tedy čas je **překážka**, která bude zapeklitá! Přemýšlím i o tom, jestli bych si vždy před cestou neměla dát nějaký cíl. Mohlo by mi to pomoci v tom, že bych věděla, co pro mne vždy bude hlavní věc, kvůli které dané místo navštívím a třeba si pak lépe naplánuji cestu a místa, která chci nejvíce vidět!

Jak jde vidět, překážek bude hodně (a to jsem o tom jen přemýšlela) a nebudou snadné. Každá překážka je jiná tudíž se nedá určit, jestli je nějaká méně nebo více složitá, náročná, důležitější nebo nepodstatná. Jedno mají ale stejné...všechny čekají na to, až je zdolám!!!

Tisíce vesmírů

NATY. 7.

Napíšu ti báseň
o tisíci galaxií.
Budu psát o kráse,
co se s elegancí mívá.

Napíšu ti báseň
o tisíci hvězd.
Ale nikdy nezazáším,
jako hvězdy jest.

Napíšu ti báseň
o tisíci vesmírů.
Najdu mezi nimi
nám ušitý na míru.

9.

OSUD

Kristián, 8. třída

Máme naše životy v našich rukou nebo nás řídí osud a náhoda?

Tato otázka není jednoduchá. Pochybuji, že je někdo schopen najít správnou odpověď. Tohle téma mě velmi zajímá, protože jsem měl před pár lety osobní zkušenost, která mě donutila k zamyšlení.

Před třemi lety jsem šel na veletrh sportovních klubů do Prahy Klánovic. Potkal jsem tam trenéra rugby a od tohoto okamžiku se stalo rugby mým životem. Byla to náhoda nebo osud?

Věřím, že některá setkání jsou osudová. Člověk ve svém životě potká spoustu lidí. A jak vlastně pozná, že právě to jedno je osudové? A jde to vůbec poznat?

Ano, samozřejmě že jde. Takové osudové setkání vám totiž změni smysl života a cítíte neklidné nadšení. A od té chvíle jakoby jste se proměnili v koně s klapkami na očích, který nevidí nic okolo a jde jen za svým cílem. Některá osudová setkání jsou velmi silná a můžou změnit naše životy. Jsem si jist, že nic se neděje jen tak náhodou. Jsme součástí přírody, která má svůj řád a vše v ní má svůj smysl. Člověk se na své životní cestě potká se spoustou překážek. Některé zvládne hravě, ale s některými se dokáže poprat jen velmi těžko. Každá z překážek, kterou na naší cestě životem potkáme, má nějaký smysl. A každý z nás musí přijít na to, jaký význam to v našem životě má.

Na druhé straně jsem přesvědčen, že si můžeme řídit naše životy sami, pokud chceme. I když nemůžeme řídit úplně všechno. Naše životy máme pouze v našich rukou! A je jenom na nás, jak se k životu postavíme. Můžeme si vybrat svojí cestu. Buď budeme aktivní a pracovití nebo leniví a neživí. Jestli budeme šťastní nebo ne, je pouze naší volbou.

**A JÁ ROZHODNĚ CHCI
BÝT ŠTASTNÝ!
A VY?**

Někdy můžeme potkat někoho, kdo změni náš život. Někdy se může stát něco, co nemůžeme ovlivnit. Někdy se může stát něco, čemu nebudeme hned rozumět. Něco mezi nebem a zemí. Buďme tedy ve střehu a přistupujme k životu aktivně a optimisticky!

KAPITOLA IV.

Na cestách

IRELAND

DIFFERENCES BETWEEN IRL & CZ

- time
- weather
- language
- nature
- houses
- transport
- temperature
- food
- prices
- prime minister
- money
- animals
- shops

1. DAY Airport

VOSAHOVA/ALZBETAMS

PRAGUE
DUBLIN

EI 645 Y 03JUN17:25

16:40 7E NO

119

DUBLIN

- sights
- old buildings
- tourists
- people
- shops

- history
- policy
- food / restaurant
- culture
- nature
- cars

ing english. So we said goodbye to Czech language.. we went to the school by bus. I was fun. I was sitting next to Naty. Everyone was airdropping embarrassing pictures of other people around.. Then our host families took us. Wait first we were doing squats. Well Maja was doing squats. Then Noelken took us. We went by car. I lost the "sitzeln" toellene was living in the white house, not the red one. I was sad. Then Noelken was talking with us like 30 minutes and then she showed us the house. We went to our room, unpack a little and layed around writing journal entry. Now we are going to sleep. good night

Z

What makes Dublin Dublin? (My own opinion)

- * I think that definitely a lot parks and greenery
- * Also some pubs with the guinness beer
- * Dublin, when I think about it I think that for the full experience it definitely miss rain.. right? :)
- * I think there must be canals with sea water and boats on them
- * I also imagine a lot of museum's & galle's especially history of Ireland
- * Some old buildings from past & history cant n
- * I imagine a lot of places where you can sit
- * Really friendly people in the city cant miss otherwise there would be noone!)
- * Also I think the Irish gift shops are soo fun & cute.. everything is green..
- * Dublin is not Dublin without those see
- * Fresh airrrr.. definitely! Ireland has aweso air, grass, and sea...

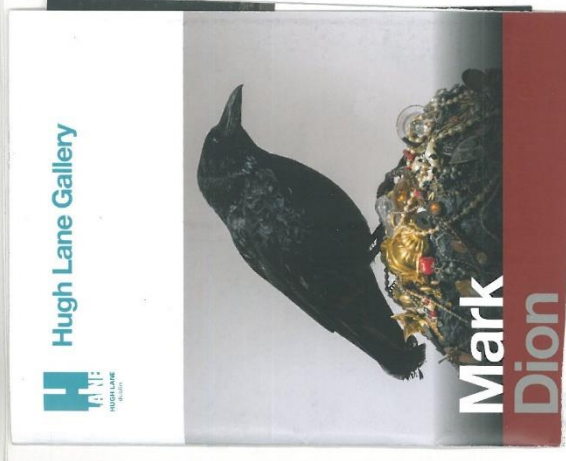

This week was amazing. I enjoyed every moment here and I learned here new thing, and it was really fun I will miss it for a long time. Thank you Mel & Ja
♥♥♥

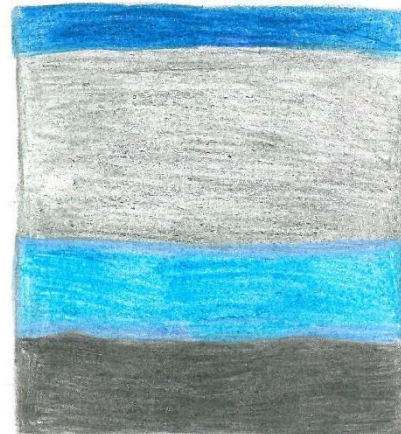

3.DAY

We were in art national gallery. It was really nice and the most I liked a Bacon's art studio and a Sean Scully's pictures. It was fun and interesting.

SEAN SCULLY

Landl
Gray
2015

Oil on aluminum
215,9x190

HUGH LANE GALLERY

KAPITOLA V.

MYSLÍME SRDCEM

PROJEKT PSÍ ÚTULKY

Když jsme si vybíraly projekt, žádný z nabídky nás moc neoslovil a tak nás napadlo, že bychom mohly pomoci někomu v nouzi. Protože máme rády zvířata, napadlo nás, že bychom se mohly zajímat o útulky. Rozhodly jsme se, že náš projekt bude zaměřen na psí útulky. Když jsme navštívily pár útulků, teprve potom jsme si uvědomily to, že každý útulek je jiný ve své organizaci (jiné prostředí, jiný počet psů, jiné podmínky, rozpočet, podpora atd...).

Všechny útulky nás moc zaujaly, ale vybraly jsme si ty, které na tom byly finančně nejhůře. A pro tyto útulky jsme také uspořádaly sbírku, na kterou jste nám přispěli, a za to vám moc děkujeme!

Váším příspěvkem jste moc pomohli psům v nouzi. Když jsme sbírku přivezly do útulků, bylo vidět, že paní majitelky byly velmi překvapené. Hned, jak jsme sbírku vyložily, na jejich tvářích se rozzářil úsměv. I jejich spolupracovnice byly velmi nadšené a překvapené, kolik věcí se vybralo.

amálka, aneta, 6.

Charita v Magic Hill

MAJDA.7.

Každý rok náš školní parlament pořádá akci sběr papíru. Sběrem papíru se Magic Hill snaží pomoci. Do sběru většinou lidé přispívají novinami, použitými papíry a časopisy. Někdy ale i nepoužitými čistými papíry a sešity. Co si o tom myslíte vy?

Jako škola se snažíme zapojit do projektů na pomoc ostatním lidem, zvířatům ale i samotné planetě. V roce 2018 jsme se podíleli na čištění oceánů. A v tomto roce jsme se rozhodli pomoci psům ze Španělska.

Pomáháme několika možnými způsoby. Například sběrem použitého papíru. Tento rok jsme vybrali sběrem papíru 4360 Kč.

Z organizace, pro kterou jsme peníze vybírali, nám přišli i odprezentovat a s sebou vzali i tři zachráněné psy ze Španělska. Ti mezi námi volně pobíhali a na konci jsme měli možnost dát jim pamlsky.

Děkujeme všem, kteří se do projektu zapojili. Do sběru však nepatří nepoužité či úplně nové sešity a papíry. Také karton nepatří do sběru.

Adoptování zvířete ze ZOO

Jednoho dne ve škole jsme se rozhodli, že adoptujeme zvíře ze ZOO. Mohli jsme hlasovat, jaké zvíře chceme. Naše třída hlasovala pro outloně váhavého. Je skoro stejný jako lenochod, ale je menší a je vzhůru v noci. Outloňovy drápy jsou velice nebezpečné. Mají v sobě jed. Když jsme našeho outloně šli navštívit, nebyl tam. Prvně jsme si říkali, proč ho

nevidíme, ale pak jsme si uvědomili, že když je den, nemůže být vzhůru. Tak jsme šli zpátky do školy a povídali jsme si o něm. Vždycky jsme přispívali penězi, aby měl jídlo, pití, a taky aby byl v bezpečí. Ve třídě na zdi máme adopční listinu.

Tak tohle je konec našeho malého dobrodružství.

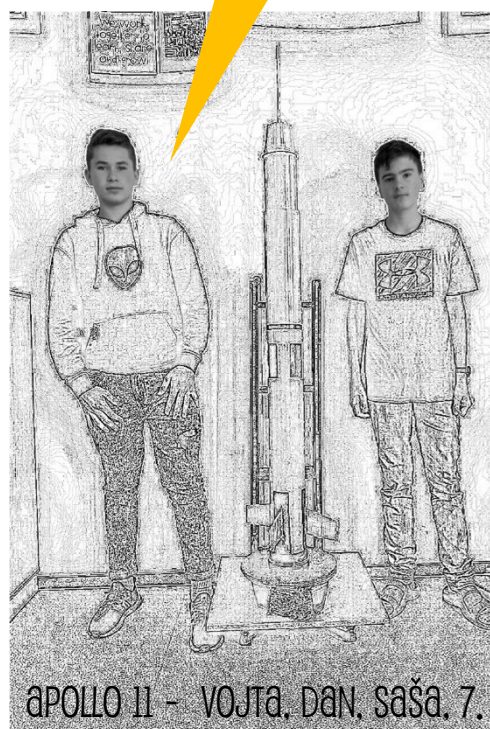
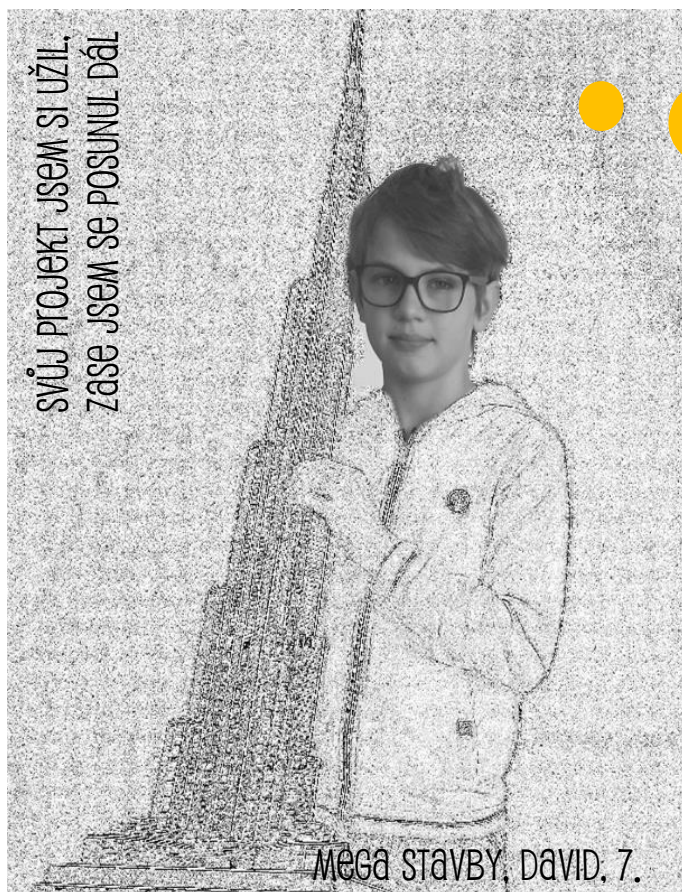
Doufám, že se vám to líbilo.

Ota, 5. B

KAPITOLA VI.

INDIVIDUALITA

Nápady

Individuální projekty

Luky, 7. třída

Individuální projekty je speciální předmět, který není v každé základní škole. Úkolem tohoto předmětu je rozvíjet naše individuální schopnosti, posilovat naši spolupráci, rozvíjet komunikaci a propojovat další předměty mezi sebou.

15.

Každý žák si vybere z velkého množství projektů, které jsou různě zaměřené, např. technický projekt, projekt se zaměřením na přírodu apod. Během projektů vzniká spousta úžasných nápadů. Já si myslím, že individuální projekty jsou velmi prospěšné pro náš individuální růst a také nám pomáhají zjistit, co nás baví a nejvíce zajímá. Individuální projekty nás nutí přemýšlet o daném tématu a dané téma zpracovat do hloubky, ne si osvojit pouze přechtené informace.

Letos v prvním pololetí jsem pracoval v týmu na únikové hře, jejíž téma byl Černobyl. V druhém pololetí jsem pracoval v týmu na projektu Apollo 11.

Naším úkolem bylo vytvořit model rakety Apollo 11. Model má několik technických vychytávek, které jsme měli v kritériích. Například model má osvětlenou rampu, na rampě je funkční výtah, raketa má vyndavací modul. Práce na projektu nás bavila.

OWN ART – MALBA OLEJOVÝMI BARVAMI

ZA PŮLROČNÍ PROJEKT JSEM SI VYBRALA OWN ART (MALBA OLEJOVÝMI BARVAMI) DOHROMADY S NEW SKILLS. UČILA JSEM SE PRACOVAT A MALOVAT S OLEJOVÝMI BARVAMI. VYBRALA JSEM SI TO, PROTOŽE JSEM SE CHTĚLA NAUČIT NĚCO NOVÉHO, CO SE TÝČE UMĚNÍ, A NAVÍC JSEM TO VŽDY CHTĚLA ZKUSIT.

NA PROJEKTU MĚ NEJVÍCE BAVILO MÍCHÁNÍ BAREV A SAMOTNÉ MALOVÁNÍ, A PŘEMÝŠLENÍ NAD NOVÝMI NÁPADY, CO DALŠÍHO BYCH MOHLA NAMALOVAT. NAUČILA JSEM SE PRACOVAT S OLEJOVÝMI BARVAMI, NAPŘÍKLAD TO JAK JE ŘEDIT, JAK DLOUHO ZASYCHAJÍ A JAK S NIMI MALOVAT.

BETY, 8.

Slunce Západy

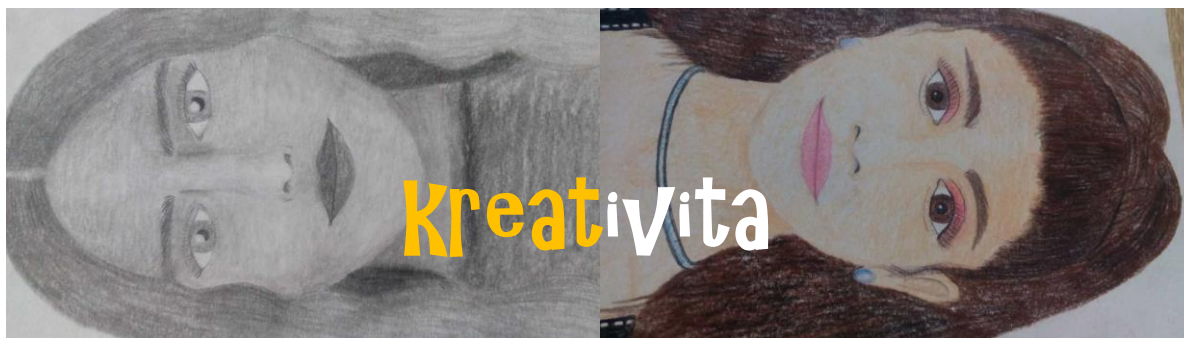
NATY, 7.

Co je na těch západech?
V čem romantické jsou?
Že všechny páry pokaždé,
kvůli nim ven jdou?

Jak do kulečníku zapadne
slunce za obzor,
pro lidi pěkný výhled,
pro malíře vzor.

Je to jen slunce za obzorem
a potom přijde noc.
Nevím, jak to máte vy,
tmu nemám ráda moc.

Tak všichni už si zalezte
a nezírejte na to slunce.
A na slunce
se mi nic nerýmuje.

tiger SUNNY

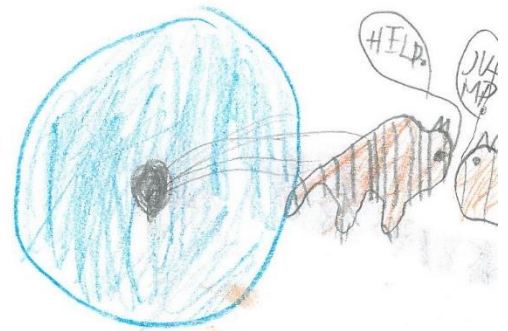
CHAPTER 1

1.1.2019. TIGER NAME SUNNY
GOES IN TO THE JUNGLE.
IN A JUNGLE SHE SEE FIRE
AND SHE SAD "OH NO IT IS
HORIBLE" SHE PUT ROCK ON
FIRE. SHE EXTINGUISHED
A FIRE AND SHE SAD
"I'M THE BEST."

CHAPTER 2

2.1.2019, SHE GOES TO THE
LAKE AND SHE SEE SMALL
TIGER, AS HE IS ON
SMALL ROCK. SUNNY SAID,
"JUMP TO ME". HE JUMP
TO HER. THEY SAID,
"WE ARE THE BEST."

DAN. 5. B

Putování velryby

Povinná slova: velryba, na cizí planetě, radostně

Byla jednou jedna velryba a ta žila na planetě Tranktário. Nebyla to ledajaká velryba, byla to velryba s křídly a vedla hezký život. Jednou jela podmořským autobusem na hrad, který byl na cizí planetě volit nového prezidenta. Ten starý prezident byl zlý a chtěl vládnout dál. Tak předělal volby. Velryba si to nenechala líbit a dala mu jednu přes pusu, ale strážci ji pronásledovaly celou cestu až domů. Velryba si toho ale nevšimla. Zaplula do skalního labyrintu a ztratila se tam. Naštěstí to celé sledoval její kamarád úhoř a vyvedl ji ven z toho labyrintu. Potom se vrátili na hrad a ukázali pravé výsledky voleb. Všichni radostně tleskali. Pak se vrátili domů a vedli klidný život.

Daniel Tomas, 2. B

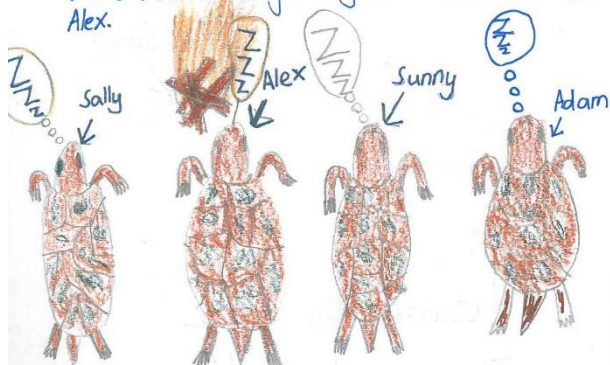
4 turtles ON the trip

Chapter 1 trip

MARTIN. 5. B

Four turtles are on the trip and their names are Sally, Alex, Sunny, Adam. Alex is their boss and he say "we need to return to our house. But we are lost," shouted Sally. That is true "said Sunny and Adam." So we need to find our new home "said Alex." But where! We are near to the rain forest "said Alex." We are tired can we sleep here and tomorrow go there? "asked Sally, Sunny and Adam. OK" said Alex.

1.

Chapter 2 new home

When the turtles wake up they were suprised. Oh my got "said Alex." That is brilliant!! We are in the turtle land "said Sally." Yes we are. Hi there my name is Jungle this is Jack super turtle, Tondo, fish, tortoise, Brydo, kokonut, Melon, onion, Hippo, Elephant, Lizart, Shnitzel, Banana, Board, Bus, King a, Queen and Prince. OH I can't remember all the names "said Alex, Sally, Adam and Sunny." You need to study the names if you want to live here "said Jungle." OK it is big homework "cried Sunny." Just bidding you can live here and you don't need to know our names "said Shnitzel." Uf I was scared "said Sally."

So we can live here "asked Alex." Yes we have four more bed rooms "said Jungle." That's brilliant "shouted Adam." Today we will go to the lake at night do you want to join us "asked Shnitzel." Yes of course "said Adam." OK at 11:30 we are going "said Melon." We are going there every night to eat some fresh grass and leaves "said Brydo." That sound exciting "shouted Sally." We are

2.

KAPITOLA VII.

Na Naší Školní Farmě

Naše školní farma

Možná jste už slyšeli, že i naše škola má farmu. A tak jsme se tam vydali podívat. Nastoupili jsme do vlaku a odjeli jsme na celé dopoledne do Otice, kde je naše farma. Možná se ptáte: "Jak to tam vypadá? Co se tam pěstuje?". Co se týče pěstování, tak minulý rok se tam pěstovala cibule, pak se tam také pěstovaly brambory, řepa, měsíček a také strom, jabloně, hrušně, ale bohužel je okousaly srny.

Zvířátek je tam spousta: kohouti, zachráněné slepice, ovečky, kozy atd. Ale v budoucnosti jich tam bude více. Nakonec jsme se vrátili do školy Magic Hill, a pak jsme si všechno zapsali do pracovních listů. Byl to skvělý zážitek!

Niki a Bára, 5. B

Jak se hledá „práce snů“

Markéta Strouhalová

Dříve šéfredaktorka časopisu, managerka, dnes zahradničí s dětmi na naší farmě.

Moje babička byla opravdová zahradnice. Jako malá holka jsem s ní trávila ve skleníku každé prázdniny. Ještě dnes si pamatuji chuť čerstvé uťžené salátu, stejně tak jako její rozkvetlou zahradu i vše, co mě o rostlinách a bylinkách naučila.

Chtěla jsem studovat zahradní architekturu, ale život mne odváděl jinam. Vyzkoušela jsem řadu různorodých zaměstnání - od recepce, přes ředitelku vydavatelství týdeníku Respekt, až po senátorskou kampaň pro pana Karla Schwarzenberga. Přestože mne každá práce bavila, něco stále chybělo. Byla jsem více u počítače než venku a ruce měla na klávesnici a ne v záhonu. Pomalu, ale jistě jsem se tudíž na své profesní cestě propracovávala k zahradničení. Když pak jedna říčanská školka potřebovala pomoc od rodičů s budováním zeleninových záhonů, věděla jsem s jistotou, co je moje „práce snů“ - zahradničení s dětmi!

Musela jsem toho ale ještě hodně nastudovat, a tak jsem nakoupila hromady knih a postupně procházela různými kurzy – zahradní terapie, permakulturní zahradničení, a také semenaření.

ŠKOLNÍ
FARMÁŘKA
MARKÉTA
STROUHALOVÁ

A na jednom semínkovém kurzu byl mezi samými ženami jeden muž, který se představil jako Martin Oliva a že prý zakládá školní farmu. Doslova mne to vymrštilo ze židle, nabídla jsem škole spolupráci a k mé velké radosti vše klaplo.

Když dnes stojím mezi záhony na farmě a rozhlížím se kolem, vidím tu obrovskou spoustu práce, kterou se již podařilo udělat. Však to někteří z vás již viděli a pro mne byla opravdu radost s vámi pracovat. Těším se, že se tam postupně potkáme všichni.

A možná, až jednou budete mít vlastní děti, uděláte si s nimi do Otice výlet a budete jim vyprávět, jak jste si na školní farmě vykopali vlastní brambory!

Já osobně jsem se návratem zahradničení do mého života v myšlenkách i srdci vrátila k tomu, co jsem si kdysi vlastně opravdu přála dělat – vracet lidem do života přírodu. Myslím, že se mi to dnes daří a vám všem přeji totéž, abyste poznali, co v životě opravdu chcete dělat, a aby se vám sny splnily.

ŠKOLNÍ
FARMÁŘ
MARTIN
OLIVA

Ing. Martin Oliva

Od roku 1994 do roku 2017 manager velké nadnárodní společnosti Nestlé Česká republika.

Od roku 2018 mini farmář a zakladatel školní farmy Magic Hill.

Život někdy prostě přinese velkou změnu....

Pracoval jsem dlouhá léta jako manager obchodního týmu ve velké společnosti. Práce mě ale postupně přestávala naplňovat a bavit. Zamýšlel jsem se nad tím, co jiného bych mohl dělat. Měl jsem spoustu nápadů, od malého obchůdku až po myšlenku postavit pivovar. Pravda, od nápadů k jejich uskutečnění je vždycky dlouhá cesta a je potřeba překonat mnoho překážek, například spoustu předpisů, norem, požadavků různých úřadů, a podobně.

Pak jsme ale, po dohodě s mou manželkou Martinou Olivovou, dospěli k rozhodnutí, že by pro další rozvoj školy bylo zajímavé vybudovat něco jako malou školní farmu. Místo, kde by se děti mohly učit jiným dovednostem, takovým, na které se dneska spíše zapomíná, a kde bych i já mohl konečně zrealizovat své sny a touhu pracovat v přírodě, v souladu s přírodou a zároveň vidět každý den výsledky své práce.

Začal jsem hledat v okolí vhodná místa, zároveň jsem absolvoval řadu seminářů, školení, nastudoval mnoho knih a materiálů o pěstitelství, chovatelství, eko-farmách, permakulturách, plodinách a zvířatech, která u nás byla v minulosti běžně k vidění a dnes se vytrácí, jednal jsem s úředníky mnoha ministerstev, navštívil různé farmy. To celé byl opravdu dlouhý proces, na jehož konci nebo vlastně začátku byl pozemek, který jsme koupili v roce 2016, přesně řečeno 2 hektary nevyužívané půdy. Začali jsme s přípravami na stavbu venkovní třídy, sociálního vybavení, vodovodu, příbytků pro zvířata, záhonů, sadu a všeho, co k takové farmě patří. To vše nám trvalo skoro dva roky a na podzim roku 2018 jsme už sklídili první brambory a na jaře 2019 jsme dokončili učebnu a první příbytky, zasadili a také sklídili první úrodu ředkviček, špenátu, cibule a bylinek.

Ti, co jste už na naší farmě byli, víte, jak to tam vypadá. Do budoucna máme ještě hodně plánů a nápadů. Přeji vám, aby, až na farmu přijedete, jste si vše krásně užili a těším se na vás.

Pro mě je práce na farmě hlavně velká radost a potěšení a vám přeji, abyste jednou v životě taky dělali to, co vás bude hlavně bavit, i když to teď většinou třeba ještě netušíte.

KAPITOLA VIII.

Naše velké VÝZVY

šikAna

Amálka, 8. třída

Myslím si, že šikana je důležitým tématem, protože se s ní setkává mnoho lidí ať už ve škole, zaměstnání anebo ve volném čase.

Šikana je překážkou, se kterou se můžeme setkat kdykoli v životě. Je to jednoduše řečeno „pronásledování“ dané osoby proto, že se od Vás a Vašich kamarádů liší. Šikanování je založeno na strachu, hloupostech, nevědomosti, představách a často i na výchově rodičů a vlivu okolí.

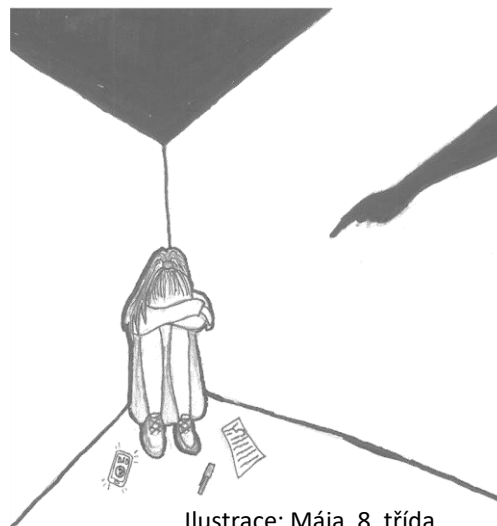
Ten, kdo šikanuje, by měl přemýšlet, jak by bylo jemu na místě toho, koho šikanuje, naznačuje mu, že je divný a napadá ho. Nikomu nevadí, když si z něj někdo občas udělá srandu, nebo když si z něj občas utahuje. Ale když se do někoho strefuje neustále každý den, když ho uvidí, tak ho šikanuje. Občas si šikanující ale neuvědomuje, že dělá špatnou věc.

No a jak se šikaně postavit? Osobně si myslím, že nejhorší a nejčastější chybou je strach. Pokud oběť dá najevo strach, tak se k ní agresori (tj. šikanující osoby) budou chovat pořád stejně.

Pokud ale naopak ukážete, že ze situace strach nemáte, šikanující osobu to mnohdy přestane bavit. Zda se v této situaci zachováte silně, máte velkou šanci, že už vám dá navždy pokoj.

**A KDYŽ SE VÁM TO
NEPODAŘÍ HNED, TAK
NEZOUFEJTE,
PROTOŽE PODLE MĚ
JSOU AGRESORI
MNOHEM SLABŠÍ NEŽ
OBĚŤ.**

WORKSHOP PREVENCE

Ilustrace: Mája, 8. třída

Ilustrace: Bety, 8. třída

STÁLE JE CO ZLEPŠOVAT. NA ČEM PRACOVAT.
KAŽDÝ DEN SE SNAŽÍME, ABYCHOM SE
POSUNULI O KROK DÁL...

JSME TÝM

KAPITOLA IX.

Naše knihy...

BĚHEM CELÉHO ROKU JSME
STÁLE ČETLI,
ZDE JE VÝBĚR KNIH, KTERÉ SI DĚTI
NAVZÁJEM DOPORUČUJÍ...
SKVĚLÉ ČTENÍ NA PRÁZDNINY

PRO
1. STUPEŇ

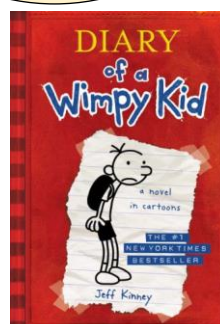
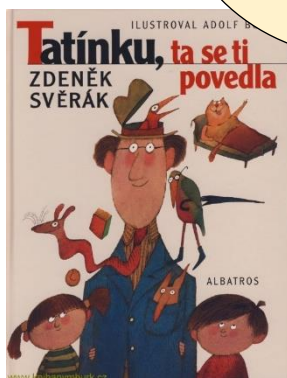
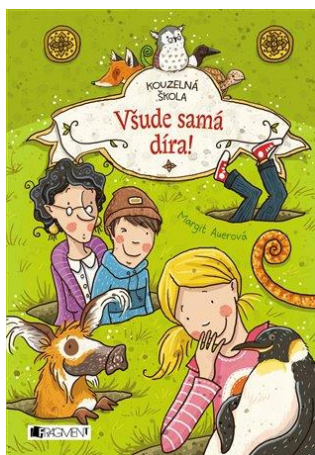
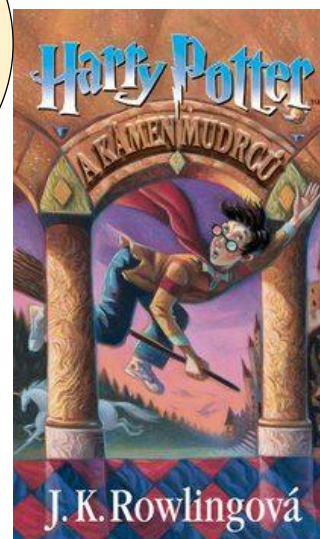
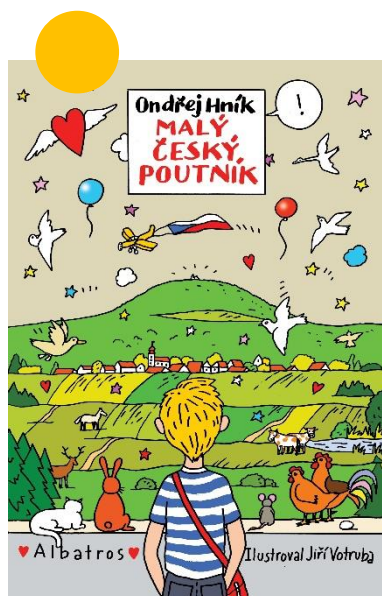
Tato kniha mě zaujala,
protože tam jsou kouzla
a sovy nosí poštu...
Kniha mě zaujala tím, že
je dobrodružná,
strašidelná a kouzelná...
Na nádraží se chodí přes
zed'...

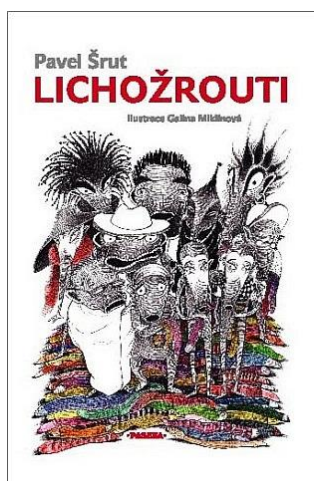
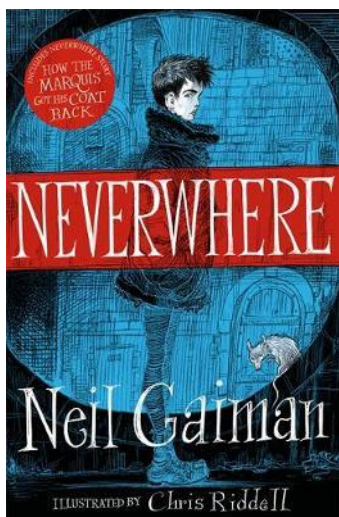
Mně se na této knížce
líbí, že je velmi
dobrodružná...

Tuhle knihu
doporučuji, protože je
hodně zajímavá a
pohádková...

A lot of new and
interesting vocabulary...
It's long. It's not easy,
but it's not too hard
either...
It's very funny so you
can laugh a lot...

We would love to
be friends with the
main character
because he has a
good sense of
humor...

PRO
2. STUPEŇ

Někdy smutné, někdy
veselé – ale takový je
život...

Je to knížka plná fantazie
a dobrodružství...

Zamyslela jsem se nad
svým životem...

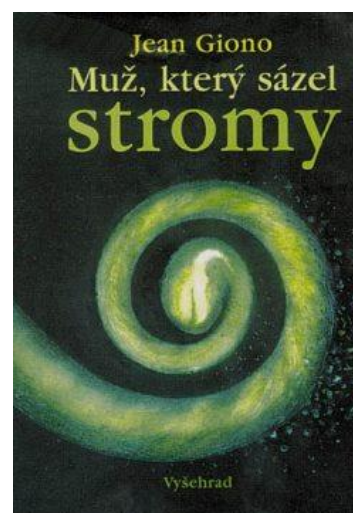
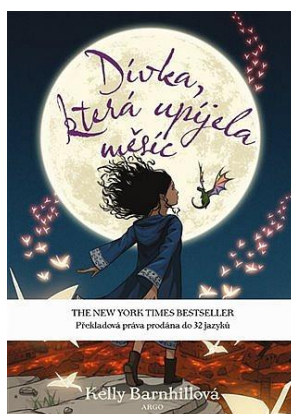
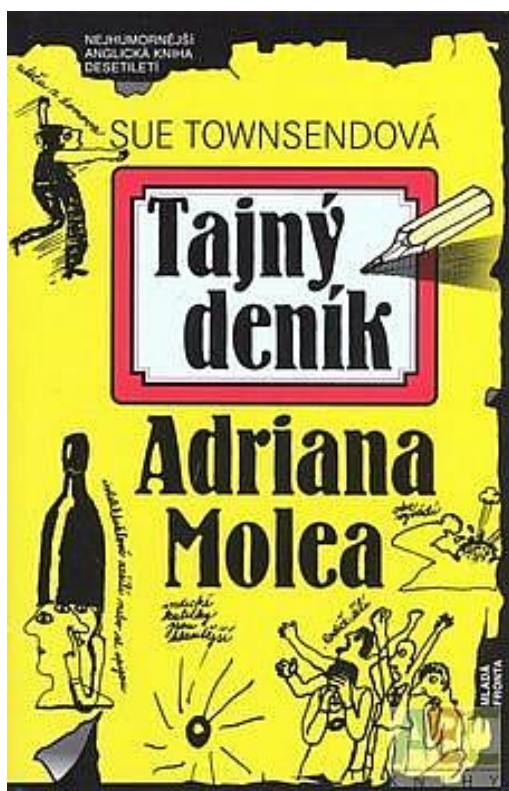
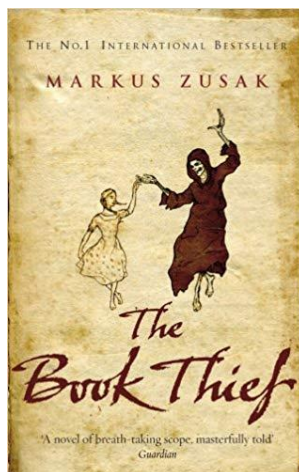
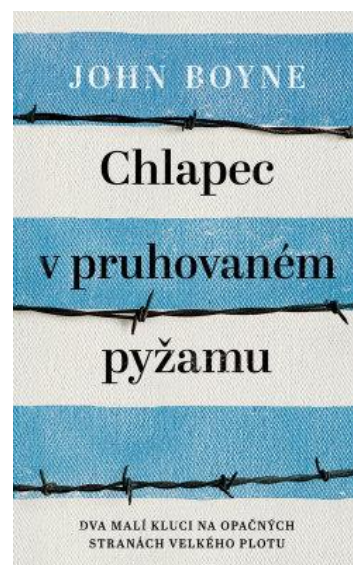
Zaujalo mě, jak se
vážné téma v knize
řešilo s nadhledem...

Hlavní postava mi byla
blízká...

Bylo to napínavé od
začátku do konce...

A strange destiny
awaits him down
there....

She steals books
that the nazis are
trying to destroy..

epilog

Dolistovali jste až na konec Magických listů? Čím vás oslovilo prázdninové číslo? Co vás v něm zaujalo? Co se vám líbilo? Která ilustrace? Jaký článek vás pobavil, poučil? Mně osobně se tohle číslo celé líbí a děkuju všem, kteří do něj přispěli.

V mém prvním textu do našeho školního času na mě vyšla jeho poslední část. Mám napsat epilog, doslov. Do slov vtěsnat shrnutí prázdninového čísla Magických listů a možná i celého školního roku. A jde to vůbec?

Také knihy mají svůj doslov, který uzavírá celý text, někdy zasadí děj celé knihy do konkrétního kontextu společnosti, jindy nabídne rozluštění, jak to bude s postavami dál. Pokusím se tedy do několika řádků uzavřít dnešní Magické listy, celý školní rok a nabídnout pohled, jak to bude dál...

V tomto školním roce se událo opět mnoho věcí. Září jsem sice zahajoval ještě na jiné škole, ale teď na konci školního roku mám pocit, že jsem tu s vámi už odjakživa. Na počátku roku jste projektově oslavili sto let od založení Československa. Do země tulipánů a hrází se vydali žáci osmé třídy a poznali tam své nové kamarády. Úspěšný charitativní vánoční koncert prokázal vaši štedrost. Talent show objevila nadání mnohých našich dětí. V zimních kempech si vyzkoušely rozmanité dovednosti. A pak už jsme se seznámili spolu. Vzpomínám rád na úvodní Assembly, kde jsem naší škole předal jako svůj vstupní dárek školní hymnu. Kamarády osmáků z Amsterdamu jsme společně přivítali v březnu. Rozjely se naplno aktivity na naší školní farmě. Děti psaly knížku. Říkaly si, jak správně myslet na naši planetu. Rozjely se na zahraniční výjezdy, prezentovaly své projekty, mnohé se naučily, jezdily na výlety, byly na škole v přírodě. A ještě mnohem víc se toho událo, každému z nás vytane jistě na mysl množství osobních vzpomínek. Nyní držíte v rukou toto číslo Magických listů a dočetli jste až sem. A co bude dál? Rozjedeme se nyní na prázdniny. Neznamená to, jak by rozbor tohoto slova mohl zavádět, že máme být prázdní. Naopak v tomto období se nám nabízí prostor a čas, který můžeme naplnit něčím neobvyklým, každý podle svého. Můžeme se nadechnout, zrelaxovat, zažít a poznat mnoho nového. Přeju vám, ať se vám to podaří.

Těším se, až se s dětmi v novém školním roce opět potkáme a budeme si o naplňování prázdnin povídat. V příštím roce nás také mnohé čeká. Z osmáků se přes prázdniny stanou deváťáci, přivítáme nové spolužáky, oslavíme třicet let od období Sametové revoluce... Jaké to vše bude, záleží na každém z nás, na každém jednotlivém členovi rodiny Magic Hill. Každý z nás je zodpovědný za svůj díl onoho pomyslného příběhu naší školy. A tak vám všem v epilogu tohoto epilogu přeji hezké období léta, užijte si je, přečtěte si nějakou knihu a v září přijďte opět spoluvytvářet společenství školy, která má kouzlo. Těším se na vás...

ČASOPIS PLNÝ LETNÍHO ČTENÍ. PO PŘEČTENÍ POŠLETE DÁL...

MAGICKÉ LISTY
ČASOPIS DĚTÍ A UČITELŮ ZŠ s RVJ MAGIC HILL ŘÍČANY

Grafický návrh a editace: Svatopluk Mareš
Redaktoři a ilustrátoři: žáci a učitelé školy
Tisk: CARTER/REPROPLUS s. r. o., 2019
www.magic-hill.cz